

24 stycznia 1927 r.

URZĄD PATENTOWY

F16h, 55²/50

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 4570.

Valentin Dutkiewicz
(Paryż, Francja).

Kl. ~~47 b 26.~~

47 h, 55/50

Pędnia.

Zgłoszono 20 listopada 1924 r.
Udzielono 30 marca 1926 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy przekładni, składającej się z dwu lub więcej lin równoległych, biegnących w rowkach kół i połączonych ze sobą w odstępach jednakowych wałkami poprzecznymi, które zapewniają napęd dzięki kolejnemu zapadaniu w wykroje na obwodzie kół, przyczem ilość wałków, a więc i wykrojów jest ograniczona do niezbędnej najniższej ilości.

Przekładnia zbudowana w ten sposób, posiada wszystkie zalety pędni linowej (taniaść, prostotę, lekkość) i pędni łańcuchowej (brak poślizgu, usunięcie napięcia podczas spoczynku). Pędnia ta nie posiada wad pędni powyższych, posiada ona natomiast ich strony dodatnie.

W ten sposób otrzymujemy pędnie z ograniczoną ilością wałków roboczych, pozwalającą rozwinać znaczne szybkości na-

pędu bez wstrząsów, uderzeń i stosunkowo nieczułą na ciała obce, jakie mogą podczas pracy dostawać się na obwód kół pędnych, co często się zdarza w przekładniach, obsługujących roboty budowlane.

Załączony rysunek uwidacznia przekład wykonania pędni, zbudowanej podług wynalazku. Fig. 1 przedstawia rzut boczny kół, połączonych linami, fig. 2—rzut boczny koła mniejszego w skali większej, fig. 3—rzut poziomy tegoż koła i wreszcie fig. 4—przekrój poprzeczny wałka, przedstawiający w skali większej układ części łączących.

Koła a , a^1 (fig. 1) zaopatrzone są w dwa równoległe żłobki b (fig. 3), oddzielone od siebie występem środkowym c , posiadającym na swym obwodzie, rozmieszczone w jednakowych odstępach, wykroje d , o kształcie ściśle określonym, w które kolej-

no zapadają wałki łańcucha. Krawędzie boczne koła linowego posiadają wykroje f szersze, umieszczone naprzeciwko wykrojów d .

Koło mniejsze a może posiadać trzy zagłębienia lub tylko dwa, jak to wskazuje rysunek.

Liny g składają się z odcinków, odpowiadających odległości pomiędzy wałkami e , połączonych ze sobą i równocześnie z jednym końcem osi zapomocą jednakowych łączników, zwróconych w strony przeciwnie i osadzonych obok siebie na czopie osi w ten sposób, iż odcinki liny pomiędzy wałkami zostają względem siebie przesunięte.

Łącznik uwidoczniiony na fig. 4, składa się z wystającego nazewnątrz osi końca h , zaopatrzonego w zagłębienie wewnętrzne, w którym się mieści zagięty koniec odcinka liny, zmocowany w zagłębienie zapomocą pętli i lonka i następnie zalanej jakimkolwiek stopem, albo w inny sposób, umożliwiający związanie liny z bloczkiem h . Bloczek h posiada dwie krawędzie h^1 , opierające się o krawędzie wykrojów czopów. W wykroju czopu mieszczą się szczęki i , symetryczne względem osi i zaczepiające się krawędziami i^1 z drugą krawędzią wykroju.

Koniec odcinka liny g przechodzi pomiędzy szczękami i , których zaokrąglenia umożliwiają wyginanie się liny podczas zaczepiania się osi z wykrojami koła.

W wykrojach, wykonanych w każdym z czopów, mieszczą się dwa jednakowe łączniki, zwrócone w strony przeciwnie i zamocowane przy pomocy lonków j .

Wynalazek nie ogranicza się wyłącznie przykładem, opisanym powyżej, lecz obejmuje odmiany wykonania o tych samych cechach.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Pędnia, składająca się z dwu lub kilku lin równoległych, znamienna tem, że liny biegną w prowadniczych żłobkach kół pędnych i połączone są w równych odstępach poprzecznymi wałkami, zagłębiającymi się w wykroje obrzeży kół, przyczem ilość wykrojów i wałków ogranicza się do najmniejszej ilości.

2. Pędnia według zastrz. 1, znamienna tem, że liny pędni składają się z odcinków połączonych zapomocą łączników, umieszczonych w wykrojach czopów wałków, przyczem każdy łącznik składa się z zaciśkających końce odcinków liny szczęk, zaopatrzonych w wykroje, zahaczające o krawędzie wykrojów czopów i w zaokrąglenia, umożliwiające łagodne zginanie się liny.

Valentin Dutkiewicz.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

